
ਭੂਮਿਕਾ

ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈ ?

ਧਰਤੀ ਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਇਕ ਵਿਲੱਖਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਜੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਕੋਈ ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਣ, ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਗੱਲ ਪੜ੍ਹਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਇੰਜੀਲ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਉਸਦੇ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲਿਬਾਸ, ਔਜ਼ਾਰ ਜਾਂ ਭੋਜਨ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਦ ਉਹ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਅਰਥ ਮੁਤਾਬਿਕ ਇੱਥੇ ਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਘਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਸੀ ਪਰ ਸੰਸਾਰ ਉਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਭਾਵ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਇਹਦੇ ਇਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ। ਧਰਤੀ ਤੇ ਉਹ ਪਰਾਏ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਇਕ ਅਜਨਬੀ ਭਾਵ ਇਕ ਮੁਸਾਫ਼ਰ ਵਾਂਗ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿਸੇ ਦੂਸਰੇ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਸੀ।

ਮਸੀਹ ਨੇ ‘ਮੇਰਾ’ ਅਤੇ ‘ਮੈਨੂੰ’ ਵਰਗੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ‘ਮੇਰੇ ਚੇਲੇ’ (ਯੂਹੰਨਾ 8:31), ‘ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ’ (ਮੱਤੀ 26:39), ‘ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ’ (ਮੱਤੀ 26:26), ‘ਮੇਰਾ ਲਹੂ’ (ਮੱਤੀ 26:28), ‘ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ’ (ਲੂਕਾ 6:47), ‘ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ’ (ਮੱਤੀ 16:18) ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਆਖਿਆ। ਆਪਣਾ ਸਰੀਰ, ਲਹੂ ਅਤੇ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਉਹਦੇ ਹਵਾਲੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਹੀ ਸਨ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਜ਼ਾਤੀ ਲਾਲਚ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇੰਜੀਲ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਮਸੀਹ ਧਰਤੀ ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਲਜ, ਇੱਟਾਂ-ਪੱਥਰਾਂ ਦਾ ਮਕਾਨ, ਜਾਂ ਦੌਲਤ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਇੱਕੋ-ਇਕ ਜ਼ਾਤੀ ਦੌਲਤ ਭਾਵ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਇਕ ਸਥਾਈ ਵਿਸਥਾਰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ (ਮੱਤੀ 16:18)। ਉਹਨੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਖੁਦਾ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ (ਮੱਤੀ 4:17) ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਾਲ ਹੀ ਖਤਮ ਕੀਤੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 1:3)। ਉਸ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿਤਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬਣਾਈ ਕਲੀਸੀਆ ਖੁਦਾ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਦੁਨਿਆਵੀ ਰੂਪ ਹੋਵੇਗਾ; ਇਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ (ਮੱਤੀ 16:16-18)।

ਕਿਉਂਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਹੀ ਇੱਕੋ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ ਚਾਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹੀ ਉਹ ਦੌਲਤ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਛੱਡ ਕੇ ਗਿਆ, ਇਸਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਦੇ ਲਈ ਕਲੀਸੀਆ ਹੀ ਇੱਕੋ ਇਕ ਅਹਿਮ ਚੀਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਵੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖਾਹਿਸ਼ ਉਹਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣਨਾ ਅਤੇ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸਭ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਕ ਸਵਾਲ ਬੇਹੱਦ ਅਹਿਮ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘ਅਸੀਂ

ਉਹਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣ ਕੇ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?'' ਜੇ ਅਸੀਂ ਖੋਜ ਕਰੀਏ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ 'ਚ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗ ਜਾਣ ਤੇ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਅਸਲ 'ਚ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈ, ਅਸੀਂ ਮੰਨ ਜਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ਅੱਜ ਉੱਥੇ-ਉੱਥੇ ਉਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਕਾਇਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਜੇ ਇਹ ਹੈ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਏਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਉਸਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਨਿਭਾਉਂਦਿਆਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣਾਈ ਸੀ (ਮੱਤੀ 16: 18; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2)। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ?

ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਰਾਹੀਂ

ਯਿਸੂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਈ ਭੀੜ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੇ ਫ਼ਜ਼ਲ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕਤੀ ਦੀ 'ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ' ਭਾਵ 'ਖ਼ੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ' ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ।

ਇਸ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਦਿਨ ਦਾ ਆਰੰਭ ਰਸੂਲਾਂ ਉਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਤਰਣ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉਤਰਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵਾਅਦਾ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 1: 4, 5; 2: 1-4)। ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਮਿਲਣ ਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਪਾ ਕੇ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸਭ ਬੋਲੀਆਂ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੀਆਂ ਅਨੋਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਆਖੀਆਂ ਸਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 6-8, 11)। ਫਿਰ ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਾਅਦਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ (ਮੱਤੀ 16: 19) ਪਤਰਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਵਿਸਤਾਰ ਵਾਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 14-36, 40)।

ਆਪਣੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਪਤਰਸ ਨੇ ਭੀੜ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਉਸ ਦਿਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਯੋਏਲ ਨਬੀ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਹੀ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 15-21)। ਉਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਮੋਅਜ਼ਜ਼ਿਆਂ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 22), ਆਪਣੇ ਜੀ ਉੱਠਣ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 24), ਨਬੂਵਤ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 25-31, 34-35), ਗਵਾਹੀਆਂ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 32), ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉਤਰਣ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 33) ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਵੀ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵੀ ਸਾਬਿਤ ਹੋਇਆ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਿਚੋੜ ਨਾਲ ਮੁਕਾਇਆ, 'ਉਪਰੰਤ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਸਾਰਾ ਘਰਾਣਾ ਪੱਕ ਜਾਣੇ ਕਿ ਇਸੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚਾੜ੍ਹਿਆ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਓਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਭੀ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਭੀ ਕੀਤਾ' (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 36)।

ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਉਸ ਦਿਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਰੋਮੀ ਹਕੂਮਤ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਤੇ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਪਰ ਸੁਰਗ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਘਟਨਾ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਵਾਪਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇੰਜੀਲ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੁਣਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ! ਖੁਦਾ ਦੀ ਸਾਰੀ ਯੋਜਨਾ, ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਯੁਗ ਦੀਆਂ ਸਭ ਨਬੂਵਤਾਂ, ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਈ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਖ਼ੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਸੁਣਾਉਣ ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੋ ਕੇ ਭਾਵ ਉਸ ਵਿਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਕੇ ਪਰਗਟ ਹੋਈ ਸੀ। ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੰਜੀਲ ਭਰਪੂਰੀ ਨਾਲ ਹਕੀਕਤ ਬਣ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।

ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਸਭ ਦੂਤ ਕੰਬ ਗਏ ਪਰ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਆਨੰਦ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਲੀਸੀਆ ਆਪਣੀ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਾਅਦ ਤੋਂ ਉਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਇਸੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹੋਰ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਬਣਦੀ ਰਹੇਗੀ।

ਅਗਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਕੇ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਕਿਆਮਤ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਖੁਦਾ ਦੇ ਤਖ਼ਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਜਿਹੜਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਰ ਕੁਧਰਮੀ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਖੁਦਾ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਕਦੇ ਮਸੀਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੀ ਕੀਤੀ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ, ਮਨ-ਪਰਚਾਵੇ ਵਿਚ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਤੇ ਜਿਸ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਸੁਧਾਰਨ ਵਿਚ ਇਵੇਂ ਲੱਗਾ ਰਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਖੁਦਾ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਖੁਦਾ ਦੇ ਤਖ਼ਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖਲੋਤੇ ਹੋਣ ਤੇ ਖੁਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘‘ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਇਕ ਵਾਰ ਤੂੰ ਸਚਮੁਚ ਧਰਤੀ ਤੇ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।’’ ਉਹ ਬੰਦਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ‘‘ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਪਤਾ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਭਗਤ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਸਾਂ। ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਬੰਦਗੀ 'ਚ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਪਰ ਦਿਲੋਂ ਬੰਦਗੀ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤਾਂ ਸੁਆਰਥ ਨਾਲ ਭਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਧਰਤੀ ਤੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮੈਂ ਕਿਹੜਾ ਕੰਮ ਕਦੇ ਕੀਤਾ?’’

ਖੁਦਾ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ‘‘ਜਿਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਤੂੰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਉੱਥੇ ਇਕ ਨੁੱਕਰ ਵਿਚ ਤੇਰੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਦੁਕਾਨ ਸੀ। ਇਕ ਦਿਨ ਇਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਰੁਕ ਕੇ ਤੈਥੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਇਸ ਨਗਰ ਵਿਚ ਬੰਦਗੀ ਕਿੱਥੇ ਕਰਦੀ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਤੇ ਨੇੜੇ ਹੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਪਤਾ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਆਦਮੀ ਮੇਰਾ ਇਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਸਵੇਰ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪਹੁੰਚ ਸਕਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਵਚਨ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਤੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਸ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਲਈ ਇਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜੋੜਨ ਵਾਲੀ ਕੜੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਡੀ.ਸੀ. ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਅਹਿਮ ਘਟਨਾ ਉਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪ੍ਰਥਨਾ ਘਰ ਵਿਚ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਰਾਹ ਦੱਸਣ ਨਾਲ ਕਿੰਨੇ ਲੋਕ ਵਚਨ ਸੁਣ ਸਕੇ ਸਨ। ਧਰਤੀ ਤੇ ਤੂੰ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ।’’

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘‘ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਭਈ ਸੰਸਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣਿਆ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਇਹ ਭਾਇਆ ਜੋ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾਈ ਨਾਲ ਨਿਹਚਾਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਵੇ’’ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:21)। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2 ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਪਤਰਸ ਦੇ ਵਚਨ ਸੁਣਾਉਣ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਨੇਮ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਯੁੱਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਡਾ. ਜੇਮਸ ਡੀ. ਬੇਲਸ ਨੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2 ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ‘‘ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਪੁਰਾ’’ ਆਖਿਆ ਹੈ, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2 ਅਧਿਆਇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ

ਅਤੇ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵੱਲ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2 ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਭ ਘਟਨਾਵਾਂ ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਵਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਸਨੇ ਸਹੀ ਆਖਿਆ ਹੈ।

ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਆਰੰਭ ਇੰਜੀਲ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਬਣੀ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਕਿਸੇ ਨਵੀਂ ਥਾਂ ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਓਸੇ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਬਣਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਤਰਸ ਨੇ ਸੁਣਾਈ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖੀਏ ਤਾਂ ਇਕ ਕਿਸਾਨ ਦੂਜੇ ਕਿਸਾਨ ਵੱਲੋਂ ਉਗਾਏ ਗਏ ਟਮਾਟਰ ਦਾ ਉਹੀ ਬੀਜ ਬੀਜਿਆ ਹੋਵੇ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਬੀਜਿਆ ਸੀ। ਉਹੀ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਉਹੀ ਇੰਜੀਲ ਸੁਣਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣੀ ਸੀ।

ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ

ਯਿਸੂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਦੂਜਾ ਕਦਮ ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣਾ ਹੈ। ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਖ਼ੁਸ਼ਬਖ਼ਰੀ ਨੂੰ ਜੇ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕ ਨਾ ਮੰਨਦੇ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬਣਨੀ ਸੀ।

ਪਤਰਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਇਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਰੇ ਭਲੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ‘ਪ੍ਰਭੂ ਵੀ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵੀ’ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:36)। ਉਦੋਂ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਭੀੜ ਨੇ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਆਖਿਆ ਸੀ, ‘‘ਹੇ ਭਾਈਓ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰੀਏ?’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:37)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਵਚਨ ਨਾਲ ‘‘ਛਿਦ ਗਏ’’ ਜਾਂ ਟੁੱਟ ਗਏ ਸਨ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਸੀ; ਉਹਨੇ ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਚਨ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਜੋ ਜੀਵ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬੰਦ-ਬੰਦ ਅਤੇ ਗੁੱਦੇ-ਗੁੱਦੇ ਨੂੰ ਅੱਡੋ-ਅੱਡ ਕਰਕੇ ਵਿੰਨ੍ਹ ਸੁੱਟਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4:12)।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਸਤਾਏ ਹੋਏ ਅੰਤਹਕਰਨ ਅਤੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਦਿਲਾਂ ਕਰਕੇ ਪੁਕਾਰ ਉਠੇ ਸਨ, ਪਤਰਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ: ‘‘ਤੋਬਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇ ਲਈ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਵੋ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦਾਨ ਪਾਓਗੇ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦਾ ਕੰਮ 2:38)। ਮਸੀਹ ਨੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਆਪਣੀ ਆਖ਼ਰੀ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਸਨ: ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਤੋਬਾ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ (ਮਰਕੁਸ 16:15, 16; ਲੂਕਾ 24:46, 47; ਮੱਤੀ 28:19, 20)। ਪਤਰਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਿਸ਼ਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਹੀ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਸੀ ਕਿ ਵਚਨ ਸੁਣ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਤੋਬਾ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਅਜੇ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਬਾਕੀ ਸਨ। ਜੇ ਮਾਫ਼ੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਗੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਉਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੇ ਹੀ ਉਸਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਏ ਹੋਏ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰਗੀ ਦਾਨ ਭਾਵ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਲੂਕਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, ‘‘ਸੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਹ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਤਿੰਨ ਕੁ ਹਜ਼ਾਰ ਜਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਰਲ ਗਏ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:41)। ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ

ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:20)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨ ਲੈਣ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਨੀਂਹ ਤੇ ਇਕ-ਇਕ ਕਰਕੇ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:11)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਈ ਸੀ। ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਅੱਜ ਤਕ, ਕੋਈ ਵੀ, ਕਿਤੇ ਵੀ ਉਸ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜੇ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਜਣਿਆਂ ਨੇ ਮੰਨੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਓਸੇ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਉਹ ਵੱਡਾ ਢਾਂਚਾ ਜੋ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਤੇ ਖੜਾ ਹੈ, ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਮਈ 1993 ਵਿਚ ਡੋਨੇਸਕ, ਯੂਕਰੇਨ ਵਿਚ ਪੰਝੀ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਲਈ ਇਕ ਕੈਂਪੇਨ ਵਿਚ ਸਾਥ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਇੱਛਾ ਉਸ ਨਗਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਕ-ਇਕ ਜਣੇ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ, ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਅਤੇ ਇਕ ਲੈਕਚਰ ਹਾਲ ਵਿਚ ਰਾਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਉਹੀ ਇੰਜੀਲ ਸਿਖਾਉਣੀ ਚਾਹੀ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਪਤਰਸ ਨੇ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਪਤਰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਭਾਵ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਕੇ, ਤੋਬਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਕੇ। ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਇਸ ਕੈਂਪੇਨ ਵਿਚ 122 ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਤਾਈ। ਇਕ ਰਾਤ ਪੈਂਤੀ ਜਣੇ ਆਏ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਆਏ ਸਨ, ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੇ, ਬਲਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਮੰਨਣ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।

ਇਹਦੇ ਲਈ ਕਲੀਸੀਆ ਨੇ ਬੰਦਗੀ ਲਈ ਇਕ ਥਿਏਟਰ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਕਿਰਾਏ ਤੇ ਲਈ। ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਅਸੀਂ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂ, ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਇਹ ਕਮਰਾ ਨੌਕੋ-ਨੌਕ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਪ੍ਰਭੂ-ਭੋਜ ਲੈ ਕੇ, ਇਕੱਠੇ ਭਜਨ ਗਾ ਕੇ, ਇਕੱਠੇ ਦੁਆ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੀ ਆਮਦਨੀ ਵਿੱਚੋਂ ਚੰਦਾ ਦੇ ਕੇ ਅਤੇ ਇੰਜੀਲ ਸੁਣ ਕੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲਿਆ।

ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਵਿਚ ਹੀ, ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ, ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਨਾਲ ਭਲੇ ਮਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਨਾਲ ਡੋਨੇਸਕ ਵਿਚ ਕਲੀਸੀਆ ਕਾਇਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ 122 ਜਣੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਅਧਿਆਇ 2 ਵਿਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਮਿਲਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਬਣਾਈ ਸੀ।

ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਕੇ, ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਕੇ, ਬੰਦਗੀਆਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਕੈਂਪੇਨ ਚਲਾਉਂਦੇ ਪਰ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਭਲਾ ਡੋਨੇਸਕ ਵਿਚ ਕਲੀਸੀਆ ਕਾਇਮ ਹੋ ਜਾਣੀ ਸੀ? ਜਵਾਬ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ? ਕਲੀਸੀਆ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਬੇਹਤਰ ਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਵਿਆਪਕ ਯੋਜਨਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸਮਰਪਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਦ ਤਕ ਲੋਕ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਤਦ ਤਕ ਕਲੀਸੀਆ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਜਣਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣ ਤੇ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਕਿਤੇ ਵੀ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹੀ ਇੰਜੀਲ ਸੁਣਾਈ ਜਾਵੇ ਜਿਹੜੀ ਪਤਰਸ ਨੇ ਸੁਣਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਲੋਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਣ ਜਿਵੇਂ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ 'ਚ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਇਵੇਂ ਹੀ ਬਣਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਜ ਵੀ

ਕਲੀਸੀਆ ਬਨਾਉਣ ਦਾ ਉਹਦਾ ਓਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ।

ਇੰਜੀਲ ਮੁਤਾਬਿਕ ਜੀ ਕੇ

ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਬਨਾਉਣ ਦੀ ਯਿਸੂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤੀਜੇ ਕਦਮ ਨੂੰ ਇੰਜੀਲ ਮੁਤਾਬਿਕ ਰਹਿਣਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੰਜੀਲ ਮੁਤਾਬਿਕ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਕਰਕੇ, ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਭਰੀ ਸੀ।

ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਲੂਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ‘‘ਅਤੇ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਅਤੇ ਰੋਟੀ ਤੋੜਨ ਅਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਰਹੇ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:42)। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਸਗੋਂ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਸਨ।

ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇਸ ਮੁੱਢਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਰਹਿਣ ਲਈ ਪੱਕਾ ਇਰਾਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਸੰਗਤ, ਰੋਟੀ ਤੋੜਨ ਅਤੇ ਦੁਆ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਛੇਤੀ ਹੀ ਥੱਕ ਨਹੀਂ ਗਏ ਬਲਕਿ ਉਹ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸਚਿਆਈ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਸਨ। ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਬੰਦਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਣ ਦਾ ਢੰਗ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਕ ਨਵੇਂ ਰਾਹ ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਂਗ ਸੀ ਜਿਸ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਚਲਦੇ ਰਹਿਣਾ ਸੀ।

ਇੰਜੀਲ ਮੁਤਾਬਿਕ ਰਹਿਣ ਲਈ ਦਇਆ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਲੂਕਾ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ‘‘ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਿਲਖ ਅਰ ਮਾਲ ਵੇਖ ਕੇ ਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦਿੰਦੇ ਸਨ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:45)। ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ‘‘ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋਗੇ?’’ ਸਗੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਸਨ, ‘‘ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?’’ ਰਹਿਮ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮਸੀਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹੀ ਰਹਿਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਕਸਦਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਸੀ।

ਮੁੱਢਲੇ ਮਸੀਹੀ ਏਕਤਾ ਬਣਾ ਕੇ ਵੀ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਲੂਕਾ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ‘‘ਅਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਓਹ ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵਿਚ ਭਾਈਵਾਲ ਸਨ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:44)। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘‘ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮੰਡਲੀ ਇਕ ਮਨ ਅਤੇ ਇਕ ਜਾਨ ਸੀ ...’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 4:32)। ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਕਾਰਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨੇ ਰੂਹਾਨੀ ਏਕਤਾ ਵਿਚ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਏਕਤਾ ਲਈ ਭਾਵ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਮੰਨ ਕੇ, ਨਿਹਕਲੰਕ, ਨਿਰਸੁਆਰਥ ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਸ਼ਕਪਟ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦੇ ਸਨ।

ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਅੱਜ ਕਿਤੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਲੋਕ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ, ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ! ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹਾਰਡਿੰਗ ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਸਪ੍ਰਿੰਗਫੀਲਡ, ਆਰਕੈਂਸਾ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਸਾਂ। ਉੱਥੋਂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਛੋਟੀ ਸੀ। ਪਰ ਅਕਾਰ ਵਿਚ ਛੋਟੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਕਲੀਸੀਆ ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ। ਇਸ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਬਾਰਾਂ ਔਰਤਾਂ ਸਨ, ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਮਰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਔਰਤਾਂ ਹੀ ਇਸ ਮੰਡਲੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਾਜ ਦੇਖਦੀਆਂ ਸਨ। ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਟੈਰੀ ਸੀਮੈਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਸਾਂ। ਮੈਂ ਜਦ ਪ੍ਰਚਾਰ

ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਟੈਰੀ ਗਾਉਣ ਵਿਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ, ਦੁਆ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ-ਭੋਜ ਦਿੰਦਾ। ਜਦ ਟੈਰੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਸਾਂ।

ਇਹ ਭੈਣਾਂ ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਬਣੀਆਂ ਰਹੀਆਂ। ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਬੁੱਧਵਾਰ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਔਰਤਾਂ ਜਮਾਤ ਵਿਚ ਗਾਉਂਦੀਆਂ, ਦੁਆ ਕਰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਆਦਰਸ਼ ਹਾਲਾਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ, ਉਹ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ।

ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਸਪ੍ਰਿੰਗਫੀਲਡ ਆਰਕੈਂਸਾ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋਗੇ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਅੱਜ ਵੀ ਉੱਥੇ ਇਕੱਠੀ ਹੋ ਕੇ ਦੁਆ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪਾਓਗੇ ਕਿ ਉਹ ਕਲੀਸੀਆ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਹਰਕਤ ਵਿਚ ਹੈ। ਅੱਜ ਵੀ ਉਹ ਐਨੀ ਵੱਡੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ। ਸਪ੍ਰਿੰਗਫੀਲਡ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਸ਼ਾਇਦ ਅੱਜ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਜੇ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਬੀਬੀਆਂ ਜੋ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹਾਲਾਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕੱਟਦੀਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਨਾ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਸਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਕਈ ਕੈਂਪੇਨਾਂ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਬੰਦਗੀ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾ ਹੋਣ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਇੰਜ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਥੇ ਕਲੀਸੀਆ ਕਾਇਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਕੈਂਪੇਨ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੇ, ਕੈਂਪੇਨ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੇ ਨਵੇਂ ਮਸੀਹੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਗਏ। ਛੇਤੀ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਘਟਣ ਲੱਗੀ, ਅਖੀਰ ਉਥੋਂ ਕਲੀਸੀਆ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇੰਜੀਲ ਮੁਤਾਬਿਕ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਣੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਥੋਂ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਵਜੂਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਉਥੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਜਿੱਥੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੰਜੀਲ ਮੁਤਾਬਿਕ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਮਸੀਹ ਨੇ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣਾਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। ਅੱਜ ਕਿਸੇ ਨਵੀਂ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਕਾਇਮ ਕਰਨਾ ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇਮ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਕਲੀਸੀਆ ਨੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਗੁਜ਼ਾਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਸਾਰ

ਫਿਰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈ? ਉਸਨੇ ਇੰਜੀਲ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ, ਇਸਦੇ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਗੁਜ਼ਾਰਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਅੱਜ ਵੀ ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਇਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇੰਜੀਲ ਸੁਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਓਸੇ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਓਸੇ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਲੋਕ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹੀ ਕਲੀਸੀਆ ਜਿਹੜੀ ਮਸੀਹ ਨੇ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਕਾਇਮ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨੀਏ, ਉਸ ਵਿਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕੱਟੀਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪ ਹੀ ਮਸੀਹ ਦੀ

ਕਲੀਸੀਆ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਇਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਆਹ ਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਖ਼ਿਆਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ-ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪਿੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ: ‘‘ਤੁਸੀਂ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਕ ਮਰਦ ਲਈ ਇੱਕੋ ਹੀ ਔਰਤ ਅਤੇ ਇਕ ਔਰਤ ਲਈ ਇੱਕੋ ਹੀ ਮਰਦ ਹੋਵੇ। ਇਹੀ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।’’ ਲਗਭਗ ਇਕ ਘੰਟੇ ਤਕ ਉਹ ਇਹੋ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਬੰਦਗੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜਦ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੇ ਬੰਦਗੀ ਲਈ ਆਏ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਮਿਲੀਆਂ। ਸਾਫ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਭਾਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਾਂ!’’

ਭਲਾ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਇਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ? ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਸਦੀ ਖ਼ੁਦਾਈ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਉਹਦੇ ਥਾਂ ਤੇ ਇਨਸਾਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮੰਨੀਏ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਗੁਜ਼ਾਰ ਕੇ, ਉਹੀ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣੀਏ ਜੋ ਉਸਨੇ ਬਣਾਈ ਸੀ।